

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418202895
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6418202895.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci navrhovateľky U. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. Y. č. XX, proti G. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Y. č. XX (ďalej v texte „otec“ alebo „odporca“), zastúpenému Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, 974 01, o určenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 27Pc/8/2018-129 zo dňa 31.08.2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v I., II. a IV. výroku **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil povinnosť otcovi prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 200,- Eur vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, s účinnosťou od 18.06.2018 (prvý výrok), nedoplatok na výživnom za obdobie od 18.06.2018 do 31.08.2018 vo výške 600,- Eur uložil odporcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 50,- Eur spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľky, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (druhý výrok), v prevyšujúcej časti návrh zamietol (tretí výrok) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (štvrtý výrok).

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľka sa domáhala určenia výživného vo výške 300,- Eur mesačne od 18.06.2018 od odporcu, ktorý je jej otcom, nežijú v spoločnej domácnosti, na výživné jej neprispieva, ona je študentkou strednej priemyselnej školy, je bez príjmu, žije spolu so svojou matkou, starou matkou a maloletou sestrou H. v spoločnej domácnosti v prenajatom rodinnom dome. Svoje výdavky vyčíslila na 280,- Eur mesačne (80,- Eur strava, 50,- Eur oblečenie, obuv, kozmetika, 100,- Eur sporenie na vysokú školu, 50,- Eur stužková); je vlastníkom motorového vozidla, má výdavky na pohonné hmoty 120,- Eur mesačne, na jeho opravy 50,- Eur a na poisťku 23,- Eur za 3 mesiace, školné (ZRPŠ) 5,- Eur, mobilný telefón mesačne kredit 10,- Eur; spolu výdavky navrhovateľky predstavujú 360,- Eur. Príjem matky navrhovateľky predstavuje 1.350,- Eur, uplatňuje si daňový bonus na deti vo výške 43,12 Eur, prídavok na dve deti 47,- Eur mesačne. Mesačné výdavky má na splátky úveru 116,- Eur, ktorý zobrala v Slovenskej sporiteľni, a.s. vo výške 6.000,-Eur, životné poistenie 60,- Eur, internet 12,- Eur, mobilné služby a zariadenia 90,- Eur, elektrina 50,- Eur, splátky Centru právnej pomoci za oddĺženie 14,- Eur, nájom 620,- Eur (155,- Eur na každého člena domácnosti), v ktorom je zahrnutá splátka hypotéky pre majiteľa rodinného domu Jána Olejníka, v ktorom žije. Matka navrhovateľky prešla oddĺžením. Príjem otca predstavuje výsluhový dôchodok 331,10 Eur, od 21.05.2018 je zamestnaný ako vodič kamiónovej dopravy s priemerným čistým mesačným príjmom 1.330,- Eur, jeho výdavky predstavujú poisťné 85,- Eur

mesačne, mobilné služby spoločnosti O2 10,- Eur mesačne, lieky 11,- Eur mesačne. Otec je oddĺžený na základe rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4Odk/160/2018 z 26.02.2018. Platí výživné na maloletú dcéru vo výške 50,- Eur mesačne na základe rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 20P/12/2018.

Opierajúc sa o ustanovenia §62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, §75 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej v texte aj „ZR“) okresný súd uzavrel, že návrh na určenie výživného pre navrhovateľku je čiastočne dôvodný. Navrhovateľka žiadala priznať výživné ako plnoleté dieťa od svojho otca, pretože nežijú v spoločnej domácnosti a otec jej na výživu neprispieva. V spoločnej domácnosti žije aj jej stará matka, jej matka si voči nej vyživovaciu povinnosť plní, sestra je maloletá - otec na ňu platí výživné 50,- Eur. Otec sa snažil poukázať na skutočnosť, že je pripravený zabezpečiť starostlivosť oboch svojich detí a za tým účelom si prenajal aj nadštandardne vybavený 3-izbový byt vo V. s rozlohou 120 m², za ktorý platí nájom 450,- Eur mesačne. Okresný súd však konštatoval, že matka navrhovateľky podala návrh na rozvod manželstva dňa 04.06.2018, z ktorého vyplýva, že musela viackrát volať políciu kvôli násilnému agresívnemu správaniu povinného, v dôsledku čoho bola 3 týždne práceneschopná a voči povinnému sa vedie trestné stíhanie, pretože sa jej vyhrážal zabitím. Po tomto incidente sa odsťahoval z ich spoločnej domácnosti a svoje deti bol navštíviť dvakrát napriek tomu, že sa s ním stretnúť nechceli. Obidve deti navštevujú psychologickú ambulanciu a nemajú záujem bývať s otcom; tento záujem neprejavila v priebehu celého konania ani navrhovateľka, ktorá sa na pojednávaní pred súdom vyjadrila, že s otcom nekomunikuje. Výdavok na nájomné vo výške 450,- Eur súd ani nebral do úvahy, pretože nájomné v takejto výške mal platiť až od 01.10.2018, teda v čase rozhodovania súdu (31.08.2018) tento výdavok ešte neexistoval.

Okresný súd konštatoval, že otec je oddĺžený rovnako ako matka navrhovateľky, dosahuje nadpriemerný príjem, z ktorého pri zohľadnení jeho výdavkov je schopný platiť výživné nielen na maloletú dcéru XXX,- o výške 50,- Eur, ale aj na navrhovateľku vo výške 200,- Eur mesačne. Okresný súd nepovažoval za potrebné osobitne preukazovať skutočnosti spojené s výdavkami so stužkovou 50,- Eur mesačne a ani výdavky na sporenie na vysokoškolské štúdium, pretože ide o výdavky všeobecne akceptovateľné; v konečnom dôsledku vyčíslil výdavky navrhovateľky v priemere na 450,- Eur, po zohľadnení výdavkov na bývanie pri ich rozpočítaní na matku aj starú matku, žijúcu v spoločnej domácnosti; neprihliadol na výdavky navrhovateľky na prípravu na prijímačky na vysokú školu vo výške ňou tvrdených 100,- Eur, ale len v rozsahu 50,- Eur; nezapočítal doterajšie platby otca, uhrádzané od mája 2018 na účet navrhovateľky, pretože z predložených dôkazov, ako aj z vyjadrenia otca nebola preukázaná výška príspevku na výživu navrhovateľky (jednotlivé platby označil správou pre prijímateľa ako „deti“ alebo „dcéra“), keď okrem navrhovateľky má vyživovaciu povinnosť ešte aj voči maloletej dcére XXX,-ktorej mohol prispievať aj nad rámec súdom určeného výživného (ako to sám tvrdil).

V časti prevyšujúcej priznanú sumu okresný súd návrh zamietol ako nedôvodný.

Zročné výživné za obdobie od podania návrhu do rozhodnutia súd vyčíslil na 600,- Eur a povolil ho otcovi splácať po 50,- Eur spolu s bežným výživným od právoplatnosti rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol podľa §52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej v texte len „C.m.p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec. Žiadal, aby odvolací súd výrok I., II. rozsudku okresného súdu zmenil tak, že uloží otcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 100,- Eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 10. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, s účinnosťou od 18.06.2018, resp. aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd nesprávne a nedostatočne zistil skutkový stav, keď sa v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom nezaoberal výškou priemerných mesačných nákladov na odôvodnené potreby navrhovateľky, čím zároveň nevykonával dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Výdavky navrhovateľky podľa zistenia súdu pozostávajú z výdavkov: stužková 50,- Eur, sporenie na vysokú školu 50,- Eur, strava 80,- Eur, oblečenie, obuv, kozmetika 50,- Eur, mobil 10,- Eur, ZRPŠ 5,- Eur, výdavky na pohonné hmoty 75,- Eur, knihy 30,- Eur, spolu 360,- Eur. Tieto výdavky navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala, v súdnom spise sa nachádzajú potvrdenia o nich len v minimálnej miere. Spochybnil najmä výdavok 75,- Eur na pohonné hmoty na auto, ktoré využíva výlučne matka navrhovateľky, a preto by sa započítavať do výdavkov navrhovateľky nemal. Rovnako nie je zrejmé, prečo by mal otec prispievať na vysokú školu, keď tieto výdavky navrhovateľke ešte nevznikli a nie je isté, či jej vzniknú. Okresný súd v rozpore so zákonom arbitrárne určil predpokladanú výšku výdavkov, bez akéhokoľvek dokazovania, a to len na základe skutočností, že navrhovateľka plánuje ísť na vysokú školu. Za súčasného stavu nie je možné

priznať spotrebné mesačné výživné vo výške vyššej než sú preukázané náklady na dieťa, a to ani v prípade, ak to pomery rodiča dovoľujú. Len po riadnom ustálení oprávnených potrieb navrhovateľky a po riadnom ustálení možností a schopností obidvoch rodičov, prípadne po zohľadnení ďalších relevantných skutočností môže dôjsť ku správne a spravodlivému rozhodnutiu o vyživovacej povinnosti. Jeden zo základných faktorov pre určenie pomerov na strane rodiča je v zmysle Zákona o rodine aj počet iných vyživovacích povinností, ako aj plnenie vyživovacej povinnosti aj vecnými plneniami nad rámec určený súdnym rozhodnutím. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí neprihliadol na skutočnosť, že otec navrhovateľky má ešte jednu vyživovaciu povinnosť, a to k maloletej dcére Sofii.

Otec sa na výžive navrhovateľky podieľa nielen súdom určeným výživným, ale aj plnením mimo určeného výživného a vecným plnením, na čo však súd neprihliadol.

Matka má rovnako ako otec povinnosť adekvátne prispievať na výživu navrhovateľky aj pri zohľadnení skutočností, že jej poskytuje bývanie. Ak by matka mala zabezpečovať výživu navrhovateľky v približne rovnakom rozsahu ako otec, keď ich majetkové schopnosti a možnosti sú približne rovnaké, je neadekvátne, aby navrhovateľka ako stredoškolačka poberala výživné spolu 400,- Eur, čo je prehnané a nezodpovedajúce jej skutočným výdavkom. V rámci vykonaného dokazovania okresný súd na tieto skutočnosti neprihliadol a v odôvodnení svojho rozhodnutia sa s vyššie uvedeným tvrdením nevyšporiadal.

Výška výdavkov navrhovateľky nebola súdom spoľahlivo zistená, nebolo dostatočne prihliadnuté na ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca a súčasne vyživovacia povinnosť matky voči navrhovateľke, v dôsledku čoho je predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie nesprávne, pretože súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne posúdil vec.

3. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok potvrdiť. Otec sa odvoláva, že výdavky navrhovateľky sú neadekvátne a príjmy jej matky neboli preskúmané. V mesiaci júl 2018 bolo prvé pojednávanie vo veci, kde sa otec nedostavil, navrhovateľka a jej matka predložili na pojednávaní súdu všetky doklady o príjmoch a výdavkoch, výpismi z bankového účtu za 3 mesiace, nájomnú zmluvu, platby nájomného, nákupy boli zdokladované výpismi z účtu, príjmy navrhovateľkinej matky potvrdil zamestnávateľ. Otec na pojednávaní 31.08.2018 prišiel a predložil prednájomnú zmluvu, z ktorej nebolo jasné, či tam už býva a úverovú zmluvu, spísanú s bratom. Súd dospel k záveru, že výdavky otca sú účelové a neuznal ich. Výdavky na dcéru H. sú 50,- Eur mesačne, ktoré otec zasiela každý mesiac oneskorene, o čom svedčia výpisy z účtu a aj rozhodnutie o predbežnom opatrení, ktoré má matka navrhovateľky z júna 2018. Otec má vyššiu životnú úroveň ako matka navrhovateľky, má vyšší príjem a žije sám, preto nie je dôvod platiť výživné v sume 100,- Eur mesačne. Odvolanie otca je účelové, pretože disponuje dostatočným príjmom na výživné, len je nahneváný, že matka sa s ním rozvádza. Navrhla vypočítať v danej veci svoju matku, ktorá pozná finančné záležitosti rodiny lepšie ako navrhovateľka.

4. Otec sa k vyjadreniu navrhovateľky už nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu ustanovenia §65 a §66 C.m.p., bez nariadenia pojednávania podľa §385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C.s.p.“) a odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu v zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. v odvolaním napadnutých výrokoch ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie otca navrhovateľky nie je dôvodné. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, zistil skutkový stav správne a z tohto vyvodil aj správny právny záver.

8. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Kedy nastane takýto právny stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patria jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa a vykonávať prácu, jeho odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a pod. Len samotná skutočnosť, že dieťa nie je schopné nejakej zárobkovej činnosti nestačí, aby došlo k zániku

vyživovacej povinnosti. Uprednostňuje sa záujem oprávneného, preto v prípade, ak sa dieťa rozhodne pokračovať v ďalšom vzdelávaní, hoci už ukončilo prípravu na konkrétne povolanie, povinnosť rodičov vyživovať dieťa nezaniká.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov; pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

9. S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania v prejednáwanej veci odvolací súd považoval rozhodnutie okresného súdu za správne. Krajský súd v rámci preštudovania spisového materiálu zistil, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie. Všetky potrebné vykonané dôkazy však nenašli adekvátnu odozvu vo vypracovanom rozhodnutí. Mohli byť pritom odpoveďou na odvolacie námietky otca. Súd prvej inštancie však z vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a tiež záverom právnym. Výživné určené okresným súdom navrhovateľke je vzhľadom na jej potreby, vek, ako aj príjem, dosahovaný jej matkou, ktorá má voči nej taktiež vyživovaciu povinnosť, ako aj vzhľadom na príjem dosahovaný otcom, za postačujúce s prihliadnutím na skutočnosť, že otec sa s navrhovateľkou v podstate vzhľadom na jej nezáujem vôbec nestretáva. Takto stanovené výživné pre stredoškolačku - maturantku - pri nákladoch vyčíslených okresným súdom s predpokladom, že matka jej zabezpečuje bývanie a je schopná jej poskytnúť výživné minimálne v rovnakej sume, ktorej príjem predstavuje 1.350,- Eur, umožňuje zabezpečenie všetkých potrieb navrhovateľky. Okresný súd neprihliadol na výdavky na kúpu a prevádzku osobného motorového vozidla, ktoré, ako uviedla samotná navrhovateľka a vyplynuli aj z vykonaného dokazovania v konaní, využíva prevažne matka navrhovateľky. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti nielen so svojou matkou a mladšou sestrou, ale aj starou matkou, ktorá má povinnosť prispievať na náklady domácnosti, v ktorej žije. Okresný súd tiež neprihliadol na navrhovateľkou vyčíslené náklady pre predpokladané štúdium na vysokej škole vo výške 100,- Eur, ale vychádzajúc zo všeobecných skúseností akceptoval sumu 50,- Eur na mesiac spojenú s prípravou na maturity a prijímačky na vysokú školu, ktoré logicky pre študenta štvrtého ročníka strednej školy vznikajú. Síce úver vo výške 6.000,- Eur zo Slovenskej sporiteľne, a.s., ktorý má matka navrhovateľky splatiť celkom vo výške 11.127,86 Eur do 25.06.2026 v mesačných splátkach 115,93 Eur, ako aj kúpu druhého auta do domácnosti, neboli bližšie preukazované ako nevyhnutné výdavky na strane navrhovateľky, ale taktiež ani neboli uvedené v dôvodoch rozsudku okresného súdu ako dôvody určenia výživného vo výške 200,- Eur pre navrhovateľku. Navrhovateľka je študentkou štvrtého ročníka strednej školy, má výdavky primerané veku a vzdelávaniu, žije u matky, ktorá dosahuje príjem 1.350,- Eur, spolu so starou mamou a s maloletou sestrou, na ktorú je ich spoločný otec povinný platiť výživným 50,- Eur. Otec preukazoval platbu tohto výživného a nepreukázal, že by okrem súdom stanovenej povinnosti na výživu svojej maloletej dcéry (ale i plnoletej dcéry) prispieval inak, a to ani vo forme naturálií, pričom zo spisu vyplýva, že obidve deti odmietajú sa s ním stretávať. Preto potom neobstojí ani námietka otca, že kvôli deťom zobral do nájmu za 450,- Eur mesačne nadštandardne zariadený, rozľahlý byt, o výmere 120 m², aby vytvoril deťom domáce prostredie; túto skutočnosť správne konštatoval aj okresný súd vo svojom odôvodnení, pričom neopomenul ani to, že ku dňu rozhodnutia okresného súdu (31.08.2018) otec ešte tento výdavok nemal, keďže nájomná zmluva bola uzavretá s účinnosťou od 01.10.2018. Okresný súd správne na tento výdavok otca neprihliadol.

Výdavky v maturitnom ročníku na strane navrhovateľky s prípravou na vysokoškolské štúdium sú adekvátne okresným súdom konštatovaným výdavkom: navrhovateľka je dospelá, nemá vlastný príjem. Výživné vo výške 200,- Eur korešponduje aj príjmom otca a aj matky navrhovateľky. Otec v priebehu konania tvrdil, že platil 150,- Eur na navrhovateľku, túto skutočnosť nepreukázal, preto okresný súd správne nezohľadnil pri určovaní zročného výživného žiadne platby.

10. Krajský súd považuje za potrebné osobitne poukázať na skutočnosť, že navrhovateľka odmieta kontakt so svojím otcom, ktorý prejavil v priebehu konania ochotu prispievať jej aj nad rámec výživného, ako aj pre svoju maloletú dcéru, a preto tvrdenia otca v odvolaní o jeho plnení nad rámec súdom stanoveného výživného a o inom vecnom plnení, na ktoré tvrdenia neprihliadol ani súd prvej inštancie, nie sú dôvodné a v tomto konaní neobstoja.

11. Výška výživného, určeného okresným súdom je správna; správne okresný súd v prevyšujúcej časti, keďže navrhovateľka žiadala priznať výživné vo výške 300,- Eur mesačne, zamietol. Okresný súd prihliadol aj na ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca k maloletej dcére XX. Okresný, prihliadol i na

skutočnosť, že matka navrhovateľky má tiež povinnosť adekvátne prispievať na výživu navrhovateľky aj pri zohľadnení skutočnosti, že jej poskytuje bývanie. Nie je pravdivé tvrdenie otca v odvolaní, že v spise nie sú dôkazy o výdavkoch navrhovateľky; výdavok na pohonné hmoty a knihy okresný súd pri určovaní výživného nezohľadňoval.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že pokiaľ navrhovateľka nebude pokračovať v príprave na svoje budúce povolanie štúdiom na vysokej škole a zamestná sa, resp. bude dosahovať vlastný príjem, vyživovacia povinnosť otca zanikne (bude môcť podať návrh na zrušenie povinnosti platiť výživné).

12. Okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom, odvolanie otca do výroku o určení výživného, o určení zročného výživného a do súvisiaceho výroku o trovách konania, osobitne odvolaním nenapadnutého, je nedôvodné. Rozsudok v týchto výrokoch bolo potrebné potvrdiť.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §52 a §57 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 veta druhá C.s.p.). Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).